

РЕШЕНИЕ

№ 412

гр. Ямбол, 10.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЯМБОЛ, XVI СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Георги Ст. Георгиев

при участието на секретаря Т. С. К.
като разгледа докладваното от Георги Ст. Георгиев Гражданско дело № 20212330100917 по описа за 2021 година

Образувано е по искова молба, вх. № ***/25.03.2021 г. предявена „ЕВН България Електроснабдяване” ЕАД, ЕИК *****, адрес гр.Пловдив, ул. “Христо Г. Данов” № 37, чрез юрисконсулт С. П., срещу Д. АНД. СТ. от гр. Я.

Ищецът твърди, че е краен снабдител съгласно чл. 98А от Закона за енергетиката и продава на клиентите си електрическа енергия въз основа на публично известни Общи условия, обвързващи потребителите, без да е необходимо изричното им приемане, които условия били утвърдени с решение на ДКЕВР № ОУ-13/10.05.2008 г., влезли в сила на 27.06.2008 г., публикувани на сайта на дружеството.

По силата на чл. 7 т. 1 от ОУ ищцовото дружество поело задължение да снабдява с ел. енергия обект на ответника с ИТН *****, находящ се в гр. Я. ****, като за ответника Д. АНД. СТ. бил открит клиентски номер *****.

От своя страна по силата на ОУ ответникът бил поел задължения да заплаща всички свои задължения, свързани със снабдяването му с ел. енергия, в сроковете и по начините, определени с ОУ, а при забава за плащане клиентът дължал обезщетение за забава в размер на законната лихва за всеки ден просрочие.

Съгласно чл. 27, ал. 1 от ОУ, клиент, който не заплати в срок дължимите суми, дължал обезщетение за забава в размер на законната лихва за всеки просрочен ден, като срокът за плащане и падежът на задълженията бил посочен във всяка една от фактурите.

В изпълнение на задълженията си по ОУ ищцовото дружество доставило на обекта на ответника за периода 23.02.2020 г.-22.06.2020 г. електроенергия на обща стойност 118,34 лв., която до момента на подаване на заявлението по чл.410 ГПК и до момента на подаване на И.М. не била заплатена.

Поради забава в плащането, ответникът дължал на ищеца освен сумата от 118,34 лв. и лихва за забава в общ размер на 8, 37 лв., конкретизирана по размери, фактури и периоди в исковата молба.

За дължимите суми – главница и лихва, ищецът подал заявление по чл. 410 от ГПК, по което било образувано ч.гр.д. № ***/2021 г. на ЯРС, по което била издадена заповед за изпълнение която била връчена на ответника по реда и условията на чл.47,ал.5 ГПК, поради което и на основание чл.415,ал.1,т.2 ГПК се предявяват настоящите установителни икове.

С оглед на което ищеца предявява иск за установяване на вземането им за сумата 118,34 лв. – стойността на консумирана ел.енергия за периода от 23.02.2020 г. до 22.06.2020 г., както и сумата от 8,73 лв. – лихва за забава за периода от 22.04.2020 г. до 11.02.2021 г., в едно със законната лихва върху главницата от момента на подаване на заявлението-12.02.2021 год. до изплащане на вземането.

Иска се присъждане на разноските както в заповедното производство, така и в исковото производство.

В с.з. ищецът не изпраща законен или процесуален представител, като исковите се поддържат от процесуалния им представител с писмена молба от 26.11.2021 г. в която е направено искане делото да се гледа в тяхно отсъствие, представят доказателства и неоспорват заключенията на в.лица по допуснатите експертизи, молят за уважаване на исковите и присъждане на разноски, съгласно списък по чл.80 ГПК.

В срока по чл.131 ГПК ответника е депозирал отговор на исковата молба, чрез назначения му особен представител адв.Г.Д.-ЯАК. Счита се, че предявеният иск е допустим, но неоснователен. По съществото на спора излага съображения, че издадените от ищцовото дружество фактури, се ползват от същото и нямали обвързваща материална сила, за установяване по безспорен начин съществуването на задължението на ответника в претендирания размер. Процесните фактури обективирали възникване на задължение за съответния посочен в тях период, но било възможно по тях да бъдат извършени плащания и вземането да не било в сочения от ищцовото дружество размер. Фактурата като първичен документ удостоверявала предмета и стойността на извършената стопанска операция, но не отразявала актуалната ситуация относно наличието на задължението към момента, както и в последващите промени в договорните отношения между страните. От друга страна се твърди, че препис-извлечението от клиентската сметка не било счетоводен документ

по ЗС, който да съдържа информация относно надлежното осчетоводяване на процесните фактури от ищцовото дружество, съгласно изискването на чл.182 ГПК. Иската се отхвърляне на иската като неоснователни .

В с.з. ответника не се явява , като се представлява от назначения му от съда особен представител, от който е представена писмена защита, с която молят за отхвърляне на кумулативно предевяните установителни искове,като неоснователни и недоказани.

Съдът въз основа на доказателствата приема за установено от фактическа страна следното:

По делото не е спорно, че ответникът е титуляр на партията при ищеца за имота му в гр. Я ***,като в тази връзка от страна на ищцовото дружество се представени писмени доказателства-заявление-декларация за започване на продажба на ел.енергия от 10.08.2016 г. за клиентски номер *****, декларация за достъп до мрежата от 10.08.2016 г. за клиентски номер *****, заповед за настаняване в общински жилищен имот № *** от 01.08.206 г., с която на основание чл.43, т.1 ЗОС и чл.14, ал.4 Наредбата за реда за управление и разпореждане с общински жилища, ответника е настанен заедно с майката на децата му и последните в общински жилищен имот, двустаен апартамент, находящ се в гр. Я *** и декларация на наемодателя с клиентски номер *****, с което е дадено съгласие от собственика общ. Я., ответника, като ползвател на недвижимия имот да придобие качеството на клиент на ел. енергия по смисъла на ОУ на договорите за продажба на ел. енергия на ищцовото дружество. По заповедното производство, което е продължение на исковото са представени и ОУ на ищцовото дружествоПосочените по горе писмени доказателства са приети по делото и не са оспорени от страна на особения представител на ответника.

Видно от представените по делото фактури се установява,че за периода 23.02.2020 г. до 22.06.2020 г. са на стойност 118,34 лв. В тази връзка е представено препис-извлечение от сметка по посочените фактури,от която се установява,че ответника като клиент на ищцовото дружество са начислени суми в общ размер на 118,34 лв. за отчетен период 23.02.2020 г.-22.06.2020 г.,както и сумата от 8, 73 лв.-мораторна лихва за периода 22.04.2020 г.-11.02.2021 г.

От назначената по делото съдебно-техническа експертиза, оспорена от страна на особения представител на ответника се установява,че в процесния период 23.02.2020 г.-22.06.2020 г. до процесния обект за измервателна точка е доставяна ел.енергия. Общото количество доставена ел.енергия за процесния период по ИТН *****, била в размер на 610 KWh.,от които 430 KWh по дневна тарифа и 180 KWh по нощна тарифа. В точката на присъединяване през процесния период потребената ел. енергия била измервана и регистрирана от средство за ТИ имащ номер № ***, като електромера бил с дистанционно отчитане. Електрозахранването на горепосочения

имот било преустановено дистанционно на 26.05.2020 г., поради неплатена фактура, дължима към търговеца на електроенергия, като към настоящия момент захранването на обект с адрес гр. Я. ***, все още не било възстановено. Отчетените показания и пресметнатите количества ел.енергия съвпадали с фактурираните такива, за което по експертизата е приложена подробна разбивка за движението на показанията.

От назначената по делото съдебно-счетоводна експертиза, оспорена от особения представител на ответника, като непълна и необоснована, се установява, че за периода 23.02.2020 г.-22.06.2020 г. консумираната от ответника ел.енергия и предоставените до обекта мрежови услуги били в размер на общо 118,34 лв., за което били издадени процесните фактури. Посочените фактури били осчетоводени редовно, съгласно изискванията на Закона за счетоводството и приложимите счетоводни стандарти. По процесните фактури нямало извършено плащане. Размерът на обезщетението за забава в размер на законна лихва, изчислено върху задължението по процесните фактури за периода от датата, следваща падежа на всяка една от тях, до датата, предхождаща датата на подаване на заявлението по чл.410 ГПК в съда- 11.02.2021 г. било в общ размер на 8, 79 лв.

На въпроси на особения представител на ответника в о.с.з. в. лице уточни, че в счетоводството на ищеца организацията на индивидуалния сметкоплан била такава, че не всеки клиент, било то битов или промишлен имал отделна аналитична партида. Приходите получени от продажбата на ел. енергия се осчетоводявали като общи суми по сметка 411- клиенти, и самата операция била посочена. Самото салдо било много голямо, като нямало аналитична партида за всеки клиент на ищеца. Следвало да бъде ясно, че счетоводната проглама, по която се отчитали и въвеждали счетоводните операции и билинг системата, по която се водили партидите на всички клиенти на дружеството били отделени в две отделни системи. В билинг системата можело да се проверят показанията на всеки един електромер. Справката относно плащането по процесните фактури се правила в билинг системата, като в. лице проверила в същата, като към момента на извършване на експертизата, нямало постъпени плащания. Проверила в тази система, а не в счетоводната, като и двете системи се администрирали от ищеца. Билинг системата, не била част от счетоводната.

Не се спори относно издаването на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК въз основа на подадено от ищеца заявление срещу ответника за процесните суми, видно и от приложеното ч.гр.д. № ***/2021 г. на ЯРС.

Издадената заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК е връчена на ответника по реда на чл.47 ал.5 от ГПК

Въз основа на горното съдът прави следните правни изводи:

Предявени са обективно съединени иски с правно основание чл. 422, вр. чл. 79 ал.1 и чл. 86 от ЗЗД.

Исковете са основателни и следва да бъдат уважени. С доклада по делото **съдът е обявява за безспорни обстоятелствата**, че: ищецът е краен снабдител съгласно чл. 98А от Закона за енергетиката, че осъществява дейността си въз основа на Общи условия, обвързващи потребителите, без да е необходимо изричното им приемане, които условия са утвърдени с решение на ДКЕВР № ОУ-13/10.05.2008 г., влезли в сила на 27.06.2008 г., публикувани на сайта на дружеството; че потребителите на крайния снабдител използват разпределителните мрежи, към които са присъединени, както и че съгласно чл. 28, ал.1 от Правилата за търговия с ел. енергия потребители, одобрени от ДКЕВР на 23.07.2013 г. присъединени към електроразпределителната мрежа при публично известни общи условия, следва да заплащат на крайния снабдител всички мрежови услуги, каквато е и цената за достъп, утвърдена от ДКЕВР, определена на база предоставената на клиента мощност за всеки ден в рамките на отчетния период, че ищецът е следвало да предоставя на ответника мощност , в качеството му на небитов клиент-търговец по смисъла на §1 от ДР на ЗЕ, че за периода от 23.02.2020 г. – 22.06.2020 г. ищецът е начислил на ответника цена за доставена ел.енергия и предоставени мрежови услуги – достъп до електроразпределителната мрежа в общ размер на 118,34 лв., за което е издал 4 бр. фактури, както и че ответникът не е заплатил в срок сумите, а при просрочие, съгласно ОУ, се дължи лихва за забава в размер на законната лихва за всеки просрочен ден.

Съгласно чл. 98а ал.1 от ЗЕ крайният снабдител продава електрическа енергия при публично известни общи условия.

В случая вземането на ищеца произтича от сключени между страните общоизвестни Общи условия на договорите за продажба на ел. енергия, като съгласно чл.1 т.4 от ОУ от които потребител на ел.енергия за битови нужди е физическо лице, собственик или ползвател на имот, присъединен към електроразпределителната мрежа на ищеца, което ползва енергията за домакинството си. С оглед на това ответникът като потребител на ел.енергия за битови нужди дължи заплащане на кредитора, тъй като е страна по договор при общи условия. В настоящия случай се установи, че ищецът е доставил ел.енергия на стойност, посочена във фактурите за процесния период в обекта на ответника, за който е отреден измервателна точка, клиентски номера.От приложените по делото писмени доказателства, неоспорени от ответника се установява, че обекта на последния е обект на потребление, находящи се на адрес гр.Я ***, за което е разкрит клиентски номер *****. За процесния период 23.02.2020 г.- 22.06.2020 г. за посочения клиентски номер е налице измервателна точка-ИТН №***** открита на база подадено заявление-декларация от ответника за постоянно ел.захранване,като от представените от ищцовото дружество писмени доказателства,неоспорени от ответника, се установява,че ищеца е клиент на ищцовото дружество. В посоченото по-горе ИТН има монтирано СТИ номер № ***** с дистанционно отчитане, което е установено посредством СТЕ. Отчетените показания и

пресметнатите количества ел.енергия в.лице установило,че съвпадат с фактурираните. В тази връзка съдът не споделя възраженията на особения представител на ответника,че фактурите изготвени от ищцовото дружество не обуславяли дължимост на сумите. В тази връзка следва да се отбележи,че потребителите,присъединени към електроразпределителната мрежа при общи условия,заплащат всички мрежови услуги и цената за достъп на крайния снабдител и същите ги обвързват,без да е необходимо изричното им писмено приемане. Не се възприема възражението на особения представител на ответника от съда,че самите фактури не съдържали информация относно формирането на цените за претендираната като доставена ел.енергия,респ.относно цената ,които обстоятелства са установени от вещото лице по СТЕ.

Също така в.лице по ССЕ е установило,че стойността на консумираната от обекта на ответника ел.енергия и мрежови услуги била формирана и фактурирана вярно и съобразно решенията на КЕВР за съответните ценови периоди.С оглед на това падежите на вземанията са настъпили и те са изискуеми. Не се твърди от ответника, че сумите са платени.

Дължима е и законната лихва върху главницата, тъй като се касае до забава на парично задължение, възникнала преди подаването на заявлението за издаване на заповед за изпълнение.

С оглед основателността на главния иск, основателен е и акцесорният за мораторна лихва, чийто размер се установява от заключението на вещото лице по приетата и неоспорена от страните съдебно-счетоводна експертиза,като същия е в размер на 8,79 лв., като се претендира по-малка сума в размер на 8, 73 лв.

Съдът кредитира експертизите с доверие, като изготвени от лица разполагащи със съответните специални знания, като и двете са оспорени от собения представител на ответника, като по отношение и на двете оспорването е бланкетно, като не са посочени никакви обстоятелства и факти които се оспорват. Затова настоящия съдебен състав, не възприема оспорването на експертизите от страна на особения представител на ответника и ги кредитира.

Съгласно ТР № 4/2013 год. на ОСГТК -съдът в исковото производство се произнася с осъдителен диспозитив по дължимостта на разноските в заповедното производство, включително и когато не изменя разноските по издадената заповед за изпълнение. Ето защо в полза на ищеца следва да бъдат присъдени разноски за заповедното производство в размер на 75, 00 лв.

На осн. чл. 78,ал.1 от ГПК в полза на ищеца следва да бъдат присъдени разноски за настоящата инстанция,а именно в размер на 855, 00 лв. – заплатена държавна такса, депозит за особен представител и експертизи, както и юрисконсултско възнаграждение (в които разноски по исковото производство се включва и определено от съда

възнаграждение за юрисконсулт в минималния размер от 100 лв.) .

Водим от горното ЯРС

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО, че Д. АНД. СТ. от гр. Я. ***, ЕГН *****, дължи на ЕВН България Електроснабдяване” АД- гр.Пловдив, ЕИК *****, адрес гр.Пловдив, ул.”Христо Г.Данов” № 37, сумата 118,34 лв.-главница, представляваща стойността на ел.енергия и мрежови услуги, доставени за периода от 23.02.2020 г.- 22.06.2020 г. за обект на потребление: гр. Я. ***, клиентски номер *****, както и обезщетение за забава в размер на 8, 73 лв. за периода 22.04.2020 г.-11.02.2021 г., и законната лихва върху главницата, считано от 12.02.2021 г. до окончателното изплащане на задължението, за които е издадена Заповед за изпълнение № ***/15.02.2021г. по ч.гр.д. № ***/2021 г. на ЯРС.

ОСЪЖДА Д. АНД. СТ. от гр. Я. ***, ЕГН *****, да заплати на ”ЕВН България Електроснабдяване” АД- гр.Пловдив направените по делото разноски в размер на 855,00 лв. и разноските, направени в заповедното производство, в размер на 75,00 лв.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред ЯОС.

Съдия при Районен съд – Ямбол: _____